Ч. 54. Четвер 21 (8) марта 1912. Рік XXII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

# НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостввах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К—·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5 40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

## Вісти політичні.

*Наради руских буковиньских соймових і парляментарних послів. — Грізна міжнародна ситуация.*

Під проводом голови Миколи Василька зібрали ся в суботу в повнім числі українські парляментарні та соймові посли в Народнім Домі в Чернівцях. Предсідатель висказав подяку в імени партиї дотеперішному кравовому шкільному інспекторови Омелянови Поповичеви, серед живого признаня присутних, та висказав єму свої бажаня з приводу єго найвисшого відзначення. Також висказав предсідатель вдоволене ізза покликаня визначного та на шкільнім поли заслуженого мужа, директора Антона Клима як наслідника п. Поповича. Розведено ширшу дискусию в справах церковних та в справі покутних румуньских шкіл в руских селах; висказано також бажане скликаня сойму.

Рішено, щоби парляментарні і соймові українські посли удали ся корпоративно під проводом предсідателя сейчас слідуючого дня по нараді до нового шефа кравового правительства та щоби єго в імени українського населеня краю привитали, а рівночасно, щоби єму висказали всї домаганя та жалї висказані підчас дискусиї.

На части домаганя селяньских послів має ся просити президента краю о відложенє стяганя податків аж до осени — отже по укінченю жнив. Наколи би появили ся заповіджені румуньскі демонстрациї в справах церковних, то просить ся товаришів ориентального обряду взяти участь в протидемонстрациях.

Предсідатель подав до відомости вислід анкети про реґуляцию рік а рівночасно принято з вдоволенєм до відомости заповіджену енерґічну та прихильну селянам ініціятиву президента краю. Відтак обговорив предсідатель відносини в „Селяньскій Касї“ та висказав своє переконанє, що ужите селяньских ощадностий при евентуальній санациї рішучо є виключене.

При обговорюваню парляментарних відносин повідомив предсідатель, яко голова буковиньского укр. парляментарного клюбу, що тойже, так як і инші державні партиї уважає, що войскове предложенє не може бути трактоване з вузшого погляду внутрішної політики, тому й єго становище в сїй справі зовсїм не буде залежати від відношеня до кождочасного правительства. Без взгляду на те, чи се буде дефінітивний закон, чи лише провізория, буковиньский укр. клюб буде обставати за тим, щоби великі тягарі які спадуть на населенє були зрівноважені дволітною войсковою службою або якимись иншими полекшами.

Незмінене пасивне захована теперішного кабінету супротив сумних відносин українського народу в Галичині, як також дотеперішна пасивність поодиноких ресортових міністрів взглядом домагань буковиньских Українців, як міністра віроісповідань і просьвіти в квестиї церковній і міністра внутрішних справ в справі виданого центральною статистичною комісиєю виказу громад і лексикона громад, спонукує буковиньских укр. клюб застановитись поважно на тим, чи не приступити їм до опозициї галицких укр. заступників в парляментї.

З Берлина наспіла вість, що цїсар Вільгельм, який як кождого року на весну вибирав ся в подорож на остров Корфу, мав ту подорож відложити. Вість та викликала у Відни величезну сензацию. Спершу не вірено запереченям бюра Вольфа, аж під вечер надійшла вість, що цїсар Вільгельм до Відня таки приїде. Берлиньскі часописи кажуть, що причиною наміреного відложеня подорожи мають бути внутрішні справи Німеччини, іменно зміни, які мають бути переведені на визначних становищах, а рівночасно підносять можливість уступленя канцлєра державного. Потвердженя тих вістий до вечера часописи не одержали.

З другої же сторони, з Парижа, зголоше-

---

17)

## З НАЙНОВІЙШОЇ РЕПУБЛИКИ.

### Образки з подорожий по Хінї або Кітаю.

Після Цобельшица, Гессе-Вартеґа і др. зладив К. Вербенко.

(Дальше).

В хіньскім місті видко найбільше житя, тут верховодять торговля і промисл, тут знаходять ся театри і всїлякі заведеня для забави. Хіньске місто виглядає мов би одна велика торговиця з тисячами шатер і буд до продажі, котрі закривають доми, що поза ними. Улиці тут широкі, площі неправильні. Підчас сухої пори все тут вкрите темно-чорним порохом і брудом. Коли же лїтом настануть великі зливи, то на улицях зробить ся таке болото, що пішки годі перейти. Позаяк в Пекінї вода дуже дорога, то до скроплюваня улиць не уживають чистої води, лиш гноївки з ям і каналів. Можна собі подумати, який то запах в місті по таким скропленю. Тому то й не диво, що Европейцї не люблять осідати в Пекінї, а Анґлїйцї таки називають Пекин найбруднійшим і найнужденнійшим містом на сьвіті.

В скорім переході через хіньске місто не треба поминути ще одного інтересного предмету, а то так званого „дїдівского мосту“. Саме під муром, що відділяє манджурске або татарске місто від хіньского, єсть велика площа, довкола котрої повно домів і крамів, а єї серединою перепливає ріка Гучеиго. Через ту ріку переходить міст витесаний з мармору з почвірним поручем і трома дорогами. Мимо того, що міст сей дуже красно виглядає, прізвали єго Европейцї „дїдівским мостом“, бо тут на сїм мості вибрала собі місце найбільша нужда, але заразом і найстрашнїйший порок.

Тут єсть головний осідок пекіньских жебраків, що з'орґанізовані в окреме товариство стались страшною язвою як самого Пекіну так і охрестности. Они утворили формальну армію, поділену на компанії і баталїони і мають свого проводиря, котрого в Пекінї називають глумливо „королем дїдів“. Він пересиджує найчастїйше на сїм мості і тут сходять ся до него другі жебраки, а він визначує їм, котрі мають куди іти на місто або й до сусїдних сїл на жебри і на рабунки. Тим то они й страшні, бо коли впадуть до якого села, то люди там непевні не лиш свого майна, але й житя. Тому й не дивота, що начальники громад приходять иногдї до того „короля дїдів“ і роблять з ним угоду та складають відтак умовлену оплату, котру він опісля розділяє по рівній части між всїх дїдів належачих до орґанізациї.

Обійшовши так місто єго улицями, придивім ся єму тепер з иншого, висшого становища.

#### На мурі манджурского міста.

То вже пізна осінь. Сїрі хмари покрили небо а густа мрака заслонює недалекі гори, котрі ще вчера так добре було видко. Від часу до часу паде дощ а на улицях таке болото, що годї перейти. Лиш по мурах міста можна ще пішки ходити, але аж до тої рампи, по котрій можна на мур вийти, треба казати занести ся в носилцї. З улиці Гата-мин, коло котрої знаходить ся тота рампа чути якісь дивні звуки. То звуки музики, що супроводжає якийсь хіньский похорон. Похоронний похід розпочинає кількох музикантів. Они поубирані всї однаково в чорне одїнє а на голові мають чорні круглі або й триґранчасті капелюхи. Так само повбирані люди несуть на бамбусових дручках тяжку дубову домовину, вкриту бальдахіном, котрого дашок і боки позаписувані білими хіньскими буквами на чорнім тлї. За домовиною несуть всїлякі річи повироблювані з паперу як хату, коня, корову і т. ин. Коли тїло зложать до гробу, палять ті річи на знак, що покійник нїби забрав з собою на тамтой сьвіт все, що мав на сїм сьвітї; то, що тут по нїм лишило ся, то вже не єго.

Похід минув і ми пустились рампою на мури міста. По рампі так легко вийти на гору, що можна навіть дати ся занести в носилцї, але борше і без потрясень можна вийти пішки.

но досить певні вісти, що міжнародне положенє дуже замотане.

В справі відложеня подорожи цісаря Вільгельма доносять „Narodni Listy“, що дійстною причиною зміни пляну подорожи єсть напруженє, а радше вже остра задирка між Німеччиною а Анґлією з одної сторони, та Росиєю і Туреччиною з другої. Анґлія і Німеччина хотїли втягнути в той спір дотикаючий справи Босфору також і Австрию, але у Відни не згодили ся на то.

Дальше доносять з Відня: В політичних кругах уважають теперішне міжнародне положенє дуже грізним, до тої степени, що предвиджують можливість росийско-турецкої війни.

Мимо урядових заперечень нема сумніву, що Росия з цілим поспіхом мобілїзує армію в околицях Карсу в Азиї меншій, а Туреччина по висланю вже над росийску границю сильних відділів войск мобілїзує дальші корпуси в Азиї меншій.

Тепер покаже ся, чи цісар Вільгельм має такий вплив, що — як каже — без згоди Німеччини не упаде в Европі нї один вистріл.

Росия поза плечима инших держав порозуміла ся з Італією і наміряє загарбати північну Персию. Для австро - угорскої монархії виринула дуже немила ситуация. Австрия не могла би спинити тої спільної росийско італїяньскої акциї против Туреччини. Від енерґії Німеччини зависить хід подій. Коли Німеччина рішучо заявить, що на случай заколоченя мира на Балканї виступить против Росиї, то в такім случаю мир буде удержаний, в противнім случаю вибухне війна, котрої наслідків не можна поки що оцінити. Німецка праса справедливо вказувала ще у вересни і жовтни при розпочатю італїяньско-турецкої війни, що та справа мусить скорше чи пізнїйше довести до міжнародних заколотів.

В берлиньских войскових кругах кажуть, що після всякої імовірности Росия легкодушно ладить ся до военної авантури, бо не числить ся з вартостию турецкої армії, зреформованої на европейский лад, є дуже грізним противником. Дальше кажуть в берлиньских поінформованих кругах, що відкликанє росийского амбасадора Чарикова з Константинополя мало головно ту причину, що амбасадор, знаючи добре вартість турецкої армії, остерігав міністра справ заграничних Сазонова перед всякою зачіпкою з Туреччиною. Однако тих рад не послухано і аби позбути ся Чарикова, постарано ся що він попав в неласку царя.

# Новинки.

**Львів, 20 марта 1912.**

— **Найдост. Архікн. Кароль Франц Йосиф** в дорозї до Коломиї прибув дня 19 марта о 2 год. по полудни до Вадовиць і відбув сим разом найдовшу дорогу, яку визначено в маршруті, бо аж 47 кільометрів. Відправивши свою шкадрону на кватири по передмістях поїхав самоїздом на дворець зелїзничий де дожидала Єго від 10 год. рано жена Найд. Архікн. Зита. З двірця поїхала Найд. Архікняжа пара до призначених для них апартаментів, відступлених підполковником 56 пп. п. Марк. Гославским і єго женою, які містять ся в камениці краєвого адвоката дра Корна. Тут у вестібулю відбуло ся офіцияльне повитанє репрезентантами властий.

У вестібулю тім зібрали ся: радник Двора і президент окружного суду др. Фр. Буяк з прокуратором державним, староста, радник Намістництва Поглодовский, директор округа скарбового Петерш, директор ґімназиї Дорозїньский, начальник уряду почтового, презес Ради повіт. Лушкевич і другі місцеві достойники разом з рабіном.

При входї до вестібулю повитали Найдост. Архікняжу Пару жени офіцирів, з котрих одна по промові вручила Архікняг. Зитї прекрасну китицю Відтак представив ся корпус офіцирский місцевої залоги з підполковником п. Гославским і командантом заведеня хову лошат в Клечи підполковником п. Шепаровичем.

Цїле місто було прибране хоругвами а вечером відбула ся ілюмінация публичних будинків і приватних домів. Найдост. Архікнязь пращаючись зі зібраними в вестібулю особами висказав в присутности старости радника Наміст. Поглодовского своє вдоволенє з причини красного удекорованя міста на повитанє Єго і Єго Супруги. Нинї рано о пів до 6 год. вибрав ся Найдост. Архікн. в дальшу дорогу.

— **Наданє презенти.** Ц. к. Намістництво запрезентувало о. Волод. Левицкого гр. кат. пароха в Прислопі на опорожнене гр. кат. приходство цісарского наданя в Красній.

† **Померли.** Петро Скобельский, професор нїмецкої ґімназиї, давнїйшими роками професор рускої ґімназиї, історик, член комісиї консерваторії помер вчера в ночи скоропостижно в 64-ім роцї житя. Коли около 12 год. в ночи вертав з міста до дому, зробило ся єму нараз на сходах слабо, а за хвильку впав таки неживий на землю. Удар серця зробив конець єго житю.

— **Репертуар руского театру в Коломиї.** Саля „Сокола“. Початок о 7 30 вечером.

В четвер 21 с. м. „Міра Ефрос“, образ з житя жидів зі співами в 5 діях Ґордіна.

В пятницю, 22 с. м. „Циганьска любов“, оперета в 3 діях Ф. Леґара.

В недїлю, 24 с. м. пополудни „Наталка Полтавка“, народний образ зі співами в 3 діях І. Котляревского. — Вечером „Паливода“, фарса на 4 дії зі співами і танцями Карпенка Карого.

— **Третим директором „Народної Торговлї“** іменувала управляюча Рада дотеперішного інспектора „Народ. Торговлї“ п. Миколу Заячківского.

— **III Загальні збори** членів філії товариства „Просьвіта“ в Чорткові відбудуть ся в понедїлок дня 25 марта 1912 о год. 11 перед полуднем в сали „Народного Дому“ в Чорткові. Порядок: I) О год. 9-ій рано Служба Божа в церкві на Вигнанці. — II. 1) Отворенє зборів, 2) Звіт з діяльности Видїлу, 3) Вибір комісиї провірної, 4) Звіт касовий, 5) Реферат на тему: „Яка має бути взірцева читальня“, 6) Звіт комісиї провірної, 7) Реферат на тему: „Орґанізация кружків Рідної школи“, 8) Вибір Видїлу, 9) Внески і запити, 10) Закінченє.

— **Вибори до Ради повітової в Турцї** розписало Намістництво: з громад сільских (12 членів) на день 25 червня; для громад міских (6 чл.) на 26 червня; для ґрупи найвисше оподаткованих з катеґориї промислу і торговлї (4 чл.) на 29 цьвітня а для більшої посїлости (4 чл.) на 30 цьвітня 1912.

— **Кандидатом на посла до сойму** з курії сільскої жидачівского округа виборчого (судові повіти Жидачів-Журавно-Миколаїв) зі сторони рускої народно - демократичної партиї

---

Але не зле єсть казати нести за собою і носилку, бо коли опісля прийдуть на мурі такі місця, що з них мало що видко а треба дуже довго іти і чоловік би змучив ся, то можна казати нести ся бігцем. Мур єсть 13 до 15 метрів високий і в горі майже всюди на добрих 12 кроків широкий. З тої сторони, що звернена до міста має він заставу, мурок по коліна високий, але від поля то має підмуроване високе з хлопа, зубчасте з отворами до стріляня. Чим дальше в долину, то мур стає ширший в той спосіб, що спіднє камінє вистає на палець дальше від верхного. Можна иноді побачити хіньских хлопців, котрі за кілька сотиків заплати лізуть по тих вистаючих каменях аж на сам вершок муру — карколомна штука, на котру аж лячно дивити ся.

На вершку муру серединою єсть дорога, котрою можна би навіть їхати; она виложена великими камінними плитами, з поміж котрих виростає мох і травичка. Боками коло тої дороги ростуть корчики брочу або рокитника, що цвите жовто, місцями також корчі дикої рожі, а між корчами видко пожовклу суху травичку. Звідси, з муру можна дуже добре роздивити ся по цілім місті. Оно лежить перед нами мов би яка забавочка розложена на столі а нїякі високі будинки не заслонюють виду. Ті палатки і павільони, що стоять на т. зв. вуглевім горбі в заказанім місті, високім на 20 до 30 метрів, то ще одинокі будівлї, що лиш в тій стороні трохи вид заслонюють, але впрочім видко цїле місто. Ми дійшли тепер до того місця, де брама в мурі.

Тут перед брамою від поля тягне ся пів колесом мур на 80 метрів довгий, а межи єго стїною а стїною головного муру міста єсть велике подвірє. Може бути, що тут на сїм подвірю колись підчас облоги міста збирало ся войско, щоби звідси випадати на неприятеля. Над брамою підниває ся висока на кілька поверхів вартівня з кількома рядами отворів до стріляня а криша яка єї вкриває, спочиває на величезних деревляних стовпах. З муру видко, як там на долинї на згаданім подвірю перед брамою Хінцї продають садовину та всїляке лахмате а на земли в болотї сидять жебраки і дїти довгими рядами. Таких жебраків як тут під мурами або коло сьвятинь в хіньских містах взагалї не видко нїгде в сьвітї хиба ще в одній Росиї; але тут все ще не видко так дуже тої ріжницї межи богачем а бідним Лазаром як в Росиї, бо тут і богатий Хінець не мешкає в палатї а голодні дїти не тулять ся до мармурових стїн богача.

Лиш кілька годин дороги в західну сторону підниматоть ся майже безпосередно з рівнини високі гори, що замикають красвид також і від півночи; на сході і полудни видніє ся велика рівнина, що доходить аж до моря, до заливу Печілї. Серед єї жовто сірої одностайности видніють ся городи, кладовища обсаджені деревами, паґоди з кіосками і двінками а місцями і червоні мури, котрими обведена якась княжа палата.

Коли дивити ся з мурів, то манджурске місто робить вражінє гарного міста, повного городів, якогось великого парку, серед котрого розкинені малі двірки, з котрих найбільші ті, що вкриті жовтими поливаними дахівками і належать до цісарскої палати. Краями не доходять доми і улицї аж до мурів так, що тут межи мурами міста а домами суть ще великі місцями навіть дуже великі площі. На рогах мурів знаходять ся також башти з круглими може для пушок отворами до стріляня; на мурах лежать зариті до половини в болотї, грубо заржавілі пушки хіньскої роботи, украшені змиями і иншими відзнаками.

Тут в горі на мурах суть також помешканя, касарні і хати для вартівників. В якійсь збитій з дошок буді мешкає цїла хіньска родина, як звичайно у Хінців, з множеством дїтий. Малим Хінцям матїр пороздїлювала волосє на чотири части, на чотири сторони сьвіта і посплїтала в коси, що сторчать мов чотири роги, а на кінци кождої коси причепила рожеву стяжечку. Другі дїти мають волосє обстрижене а у ще инших голови до половини обголені а з вершка як у старих звисає одна коса але сягає лиш до половини плечий. Якийсь псиско гавкаючи кинув ся до мене, а старий Хінець, господар тої буди вхопив грубий кусень дерева і зачав ним немилосердно пса бити. Лиш рідко можна на мурах стрітити якихсь прохожих. Підчас мого обходу довкола міста по мурах стрітив я всего лиш двох Хінців, якихсь купців в шовкових одїнях. Один з них ніс осторожно на кінцях пальців лївої руки малесеньку кліточку, в котрій була якась птичка. Кліточка була так маленька, що птичка могла в ній ледви обернути ся а до такої кліточки пхають Хінцї иноді дві або й три птички. В таких кліточках виносять Хінцї свої птички на прохід подібно як у нас дехто виводить на прохід свої пси.

(Дальше буде).

назначений о. Остап Нижанковский, директор краевого Союза господарско-молочарского.

— **Втік до Америки.** Властитель дроґерії в Станиславові, Бронислав Голдович, редактор польської ґазети „Rewera" пофальшувавши векслї на більшу суму втік, як кажуть, до Америки. Голдович був перед тим управителем друкарні Данкевича в Станиславові.

— **Розбишацкий напад на листоноса.** На площи Краківскій напав на одного з листоносів, що розносять грошеві посилки, якийсь Юлиян Непокуй і хотів вирвати єму торбу з грішми. Листонос зачав боронити ся і наробив такого крику, що в одній хвили збігло ся мно жество прохожих на поміч, кинулись на розбишака і зачали его так бити, що як би не поліция, то були би его таки на місци убили. По відведеню его на стацию ратункову, де єму рани позавязувано, відставлено его до арешту.

— **Вельми сумна подія** склала ся в селї Лентовіце коло Тарнова. У посесора в тім селї Едварда Іберaля бавив ся осьмилїтний синок его в своїй комнаті 9 міліметровим фльобертом. Хлопчина стрілив з фльоберта, якраз в хвили, коли его брат Йосиф, ученик шестої кляси ґімназияльної, отворивши двері, входив до комнати. Куля поцілила его просто в чоло так, що хлопець помер серед страшних мук, заким ще насців завізваний зараз лікар. Ся страшна смерть хлопця довела батька до такої розпуки, що він з жалю за улюбленим сином, постановив і собі смерть зробити. Надармо родина старала ся его розважати і стерегла як могла. В кілька годин по смерти сина удало ся єму якось неспостережено вийти до другої комнати і тут вхопивши револьвер, станув перед зеркалом і стрілив до себе та зробив собі смерть на місци. Ся родинна траґедния зробила велике вражінє в цілій охрестности бо як сам Едвард Іберaль був загально любле- ний і поважаний так і его сина товариші дуже любили.

— **Вісти з Бразилії.** Як доносить бразилїйский „Місіонар", єсть тепер в Бразилії 5 зорґанізованих руско-католицких парохій. Сьвящеників руско-католицких, що працюють над бразилійскими Русинами, є 8, а то 4 ОО. Василиян і 4 сьвітских сьвящеників. ОО. Василияни займають парохії в Прудентополи і в Ітайнополи. В Прудентополи, Ітайнополи і Марешаль Маллет працює по 2 сьвящеників, на інших кольоніях по одному. І так в Прудентополи працюють ігумен о. Маркіян Шкирпан і о. Рафаїл Кривецкий, в Ітайнополи ігумен о. Климентий Бжуховский і о. Авксентий Титла, в Марешаль Маллет, о. Михайло Березюк і о. Петро Процьків, в Антоніо Олїнто, о. Іван Михальчук, а в Іваї о. Петро Осїньчук. В Парані всїх руско-католицких церков є 22. Розуміє ся, що парохій, де постійно сидять сьвященики, є значно менше, а може лишень двох або трех сьвящеників обслугує усї церкви.

— **Американьский доктор в Станиславові.** Показує ся, що не лиш Львів має знаменитих докторів американьских; знайшов ся такий і в Станиславові. До мешканя Боруха Ґросберґа при ул. Косаківскій зайшов онгди вечером якийсь незнакомий і зачав насамперед випитувати ся о якогось жидівского шкільника, а відтак сказав єму, що єсть помічником при жидівскім шпитали, а що видить, що Ґросман хоровитий старух, то він готов подати єму якусь раду. Ґросман згодив ся на то, а незнакомий казав єму ро ібрати ся. Коли Ґросман розібрав ся був майже вже до нага, проворний доктор витягнув з кишені в штанах полярес, в котрім було 117 кор. і вийшовши з мешканя, пустив ся втікати. Ґросберґ однак як стояв так вибіг за злодієм і наробив крику. Прохожі прийшли єму на поміч і задержали злодія та відобрали єму гроші, а его самого віддали в руки поліциї. На поліциї зізнав він, що називає ся Зайдель Маєр Зільберман і походить з Сафаду в Палестині (певно що найдальше з Росиї) і волочить ся по сьвіті, щоби красти. Зільбермана відставлено до суду.

## Телеґрами.

**Відень** 20 марта. Конференция предсїдателїв партий ухвалила, щоби по залагодженю першого чтаня закона войскового і по звіті комисиї леґітимацийної станули на порядку дневнім: перше читанє закона о ветеранах і закона о будові водних доріг. Опісля має бути цілий ряд предложень відосланий без першого читаня до комисиї, в тім: закон о знесеню числової льотериї, о конвенциї цукровій та внесеня в справі платнї учителїв. Перед сьвятами має бути переведене ще друге і трете читанє ряду поменших законів суспільних та закон в справі податку що до громад прилучених до Кракова. Перед сьвятами має відбути ся ще шість пленарних засідань, а перше засіданє по сьвятах відбуде ся дня 16 цьвітня.

**Берлин** 20 марта. Виїзд Цїсаря Вільгельма на полудне означено на пятницю вечером.

**Берлин** 20 марта. Цїсар Вільгельм був вчера вечером на обіді у амбасадора французского. Запрошені були також між иншими канцлєр, секретар державний Кідерлєн-Вехтер, кн. Радолїн, кн. Трахенберґ, кн. Енґельс-Доннерсмарк, кн. Левенштайн і ґр. Ґаррах.

**Константинополь** 20 марта. Зачувати, що міністер справ заграничних на вчерашнім прийнятю дипльоматів заявив в присутности кількох з них, що Туреччина не може нїколи приняти условий Італїї, бо то було би знеславленєм отоманьскої армії.

**Опорто** 20 марта. Вчера по полудни експльодували бомби в чотирох домах, зладжені в тих же домах. З під розвалин видобуто тїла 5 осіб а 9 осіб ранених. Між убитими знаходить ся також якийсь фризиєр, котрий був проводирем тутешного стоваришеня для оборони републики. Під розвалинами знаходить ся ще одна особа. Арештовано дві особи, в тім брата того фризиєра, що погиб.

### Цїна збіжа у Львові.

дня 18-го марта:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

| | | | |
|---|---|---|---|
| Пшеници | 11·20 | до | 11·50 |
| Жито | 9·10 | „ | 9·40 |
| Овес | 8·— | „ | 8·30 |
| Ячмінь пашний | 8·— | „ | 8·50 |
| Ячмінь брозарний | 8·50 | „ | 10 50 |
| Ріпак | —·— | „ | —·— |
| Льнянка | —·— | „ | —·— |
| Горох до вареня | 9·— | „ | 13·— |
| Вика | 10·50 | „ | 11·50 |
| Бобик | 8·70 | „ | 9·— |
| Гречка | —·— | „ | —·— |
| Кукурудза нова | —·— | „ | —·— |
| Хміль за 50 кільо | —·— | „ | —·— |
| Конюшина червона | 80·— | „ | 90·— |
| Конюшина біла | 115·— | „ | 135·— |
| Конюшина шведска | 75·— | „ | 90·— |
| Тимотка | 60·— | „ | 75·— |



## Рух поїздів зелїзничих

**обовязуючий з днем 1 мая 1911 р. після часу середно-европейского.**

**ЗАМІТКА.** Поїзди посьпішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненєм чисел мінутових.

### Відходять зі Львова
з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, 3·40, **8·22**, 8·45, **2·30**§), **2·46** 3·50*), 5·46†), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·16.
*) до Ряшева, §) від 1/6 до 15/9 виключно щоденн, †) до Мишан.

До Підволочиск: 6·15, 10·40, 2·35†), **2·18**, 8·46 11·13.
†) до Красного.

До Черновець: 2·50, 6·10, 9·15, 9·37, 2·20, 3·05*) 6·29†), 10·45.
*) до Станиславова, †) до Коломиї.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02§), 1·45, 6·59, 11·21
§) Від 15/6 до 10/9 виключно днии в неділї і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·35, 9·05, 3·40, 10·40.

До Сокаля: 7·35, 2·28, 7·49, 11·35*).
*) до Рави рускої (лиш в неділї).

До Яворова: 8·20, 6·00.

До Підгаєць: 5·53, 6·16.

До Стоянова: 7·50, 5·20.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·30, 11·00, 2·52†), **2·33**, 9·09, 11·38.
†) До Красного.

До Підгаєць: 6·12, 1·30*) 6·30, 10·40§)
*) До Винник. §) До Винник в субору і неділю.

До Стоянова: 8·12, 5·38.

З Личакова;

До Підгаєць: 6·31, 1·49*), 6·51, 10·59§)
*) До Винник. §) До Винник в субору і неділю.

### Приходять до Львова
на головний дворець:

З Кракова: **2·32**, 5·50, 7·30, **9**, 10·15, **1·36**, **2**, 5·45, 7·15†) **8·25**, 9·50.
†) з Мишан від 15/6 до 30/9 виключно що дня.

З Підволочиск: 7·20, 11·55, **2·10**, 5·40, 10·10†), 10·30.
†) з Красного.

З Черновець: **12·05**, 5·45†), 8·05, 10·25*), 2·05, 5·57, **6·26**, 9·34
*) із Станиславова. †) з Коломиї.

З Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·12§), 11·56
§) Від 15/6 до 10/9 виключно днии в неділї і р. кат. сьвята.

З Самбора: 8·00, 9·58, 1·40, 9·00.

З Сокаля: 7·33, 1·26, 8·00.

З Яворова: 8·15, 4·30.

З Підгаєць: 11·15, 10·30.

З Стоянова: 10·04, 6·30.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·35, **1·55**, 5·16, 10·15 9·52†)
†) З Красного.

З Підгаєць: 7·26*), 10·54, 6·24*), 9·57, 12·00§)
*) З Винник. §) З Винник в субору і неділю

Зі Стоянова: 9·42, 6·11.

На Личаків:

З Підгаєць: 7·10*), 10·38, 6·08*), 9·41, 11·44§).
*) З Винник. §) З Винник в субору і неділю

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).